

Opw.640; Ps.84:1; Rom.5:1-5; Gk123:5; Opw.428; Ps.27:7

Houd moed. Er is hoop!

1. Wat hoop jij? Waar hoop jij op in deze tijd? Soms maakt het nog-wel of niet-meer hopen het verschil tussen (over)leven of niet. Deze tijd is een vreemde tijd. Onzeker. Onrustig. Ook de gemeente in Rome voelde zich ongemakkelijk te midden van een Joodse gemeente met een grote synagoge en het wereldcentrum van de moderne wereld vol afgoden. Paulus vertelt hier waarom er voor christenen altijd hoop is.
2. In Rom.5:1 vinden we die prachtige basale zin die heel ons geloof omvat. Vrede met God betekent dat Gods houding t.o.v. de mensen (vgl.hs.1:18) veranderd is. Vrede is niet de afwezigheid van verkeerde dingen maar dat je mag leven in de aanwezigheid van de genadige God. Je geloof is het middel waarmee je dit grote cadeau aanpakt en waardoor je 'recht voor God' (gerechtvaardigd) mag staan. Hoe bemoedigend is dat! Heel anders dan de grillige Romeinse goden die alleen maar prestaties en offers verlangen.
3. Maar tegelijkertijd is het leven hier op aarde voor de gemeenteleden in Rome en voor ons nog niet makkelijk. Gelukkig zegt Paulus nog meer. Deze geloofszekerheid (vs.1) heeft ook gevolgen voor de toekomst. Dat zit hem in het woord 'toegang' (vs.2). Daar zit beweging in. Het is niet alleen Jezus' offer maar ook zijn Middelaar-zijn in de hemel waardoor wij vrijmoedig mogen komen tot God. Maar deze voorlopige en nog onvolmaakte omgang met God doet Gods reddingsplan tekort. Er komt nog meer.
4. Want bij God is zijn 'heerlijkheid' of 'luister' (vs.2) te zien maar het is nog wel in voorlopigheid en onvolmaaktheid. Dat betekent voor een christen dat er nog een stap te gaan is 'naar voren'. Na de rechtvaardiging is het logisch ook zelf te mogen rekenen op de verheerlijking. Wie hier al de vrede mag leren kennen heeft het paradijs nog te goed. De christenen in Rome en wij mogen de Vader kennen als Schepper, die zijn Zoon zond om voor vrede te zorgen. Die Zoon zendt vervolgens Zijn Geest zond om te herscheppen en het Koninkrijk van God te voltooien. **Dat is de reden waarom een kind van God reden heeft om te hopen!** Dat is geen hopen tegen beter weten in. Dat is geen hopen als risicovol gebeuren. Dat is hopen als gevolg van Gods liefde die in onze harten is uitgestort (vs.5), net zoals de Geest in ons is uitgestort. Daardoor mag je rekenen op nog een laatste vervolgstap van Gods genadige redding want 'God laat niet varen het werk dat zijn hand begon'. Dus houd moed. Er is hoop! Houd vol en bemoedig elkaar. Leef samen vanuit dat geloof en vertrouwen. Wij kunnen volhouden omdat we uitzicht hebben. En ondertussen heeft Hij lief...

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, bijbelrooster

1. Laten we proberen rustig onze gelovige gang te gaan. Hoopvol gestemd, ook in moeilijke omstandigheden. Met oog voor Hem, elkaar, de ander en jezelf.
2. 😊😊😊😊 voor de kinderen: s . ms h . bb . n G . ds k . nd . ren het nog h . . l moeilijk. T . ch k . nn . n zij het v . lh . . den o . dat er een m . . ie toek . mst a . nk . mt. L . kt het w . . r op sch . . l? Ik h . . p d . t je ervan k . n gen . . ten! G s!
3. 'Er zijn beloftevolle tekenen in de geschiedenis. De Glorievolle wil de aarde vervullen, zoals de wateren de bodem van de zee bedekken. Een angstaanjagend perspectief voor wie Hem geen eer willen geven. Een hoopvol uitzicht voor de christenen in Rome: samen met Paulus prijzen zij zich gelukkig. Deze verwachting is hun trots. Als heidenen hadden zij heel andere dingen waar zij trots op waren. Nu is de nabijheid van Gods Glorie hun levensverwachting en dat stralen zij ook uit'
4. **bijbelrooster zondag** Rom.1 (5.16-32); **maandag** Rom.3 (21-31); **dinsdag** Rom.4 (18.24-25); **woensdag** Rom.5:6-21; **donderdag** Rom.8 (18-27); **vrijdag** over 'luister/heerlijkheid': Exodus 16:7-10+Jesaja 6:1-8+Luc.2:9-10+Mat.17:2; **zaterdag** Ps.138 (laatste regel wordt beantwoord door bijv.2Sam.7:13-16+Op.21:1-5).

Ds.G.J.Klapwijk, Zwolle-Berkum, 27 september '20

Opw.640; Ps.84:1; Rom.5:1-5; Gk123:5; Opw.428; Ps.27:7

Blok 1. Ik hoop toch zo.... Ja, wat vul jij, wat vult u dan in?

Hoop is een enorm sterke kracht.

Hoe belangrijk is het voor mensen om te hopen!

Je bent oud maar hoopt toch zo dat je de bruiloft van je kleinkind nog kunt meemaken.

Je bent verliefd en je hoopt toch zo dat de ander het ook wordt.

Er zijn bijzondere verhalen bekend van mensen die vreselijke dingen hebben

meegemaakt maar het hebben overleefd omdat ze hoop bleven houden.

Terwijl een ander die er geen gat meer in zag overleed...

Ik denk dat deze coronatijd veel doet met ons.

En dat er een diep verlangen, een diepgaande hoop is dat dit weer voorbij gaat.

Je wordt er onrustig van. Onzeker.

Je krijgt er ruzie door. De een vindt het onzin. De ander houdt zich precies aan de regels.

Het leven en soms ook wel het leven in de kerk wordt ontregeld.

Het wordt meer los-vast. Meer ieder voor zich.

Wat te doen? Welke kant moeten we op?

De gemeente in Rome had niet te maken met corona maar leefde ook in niet makkelijke omstandigheden.

Ze leefden tussen 'stad en synagoge'.

In een grote stad waarin veel filosofie en godsdienst te vinden was.

Centrum van de wereld van dat moment.

Waarin veel goden werden vereerd en filosofische begrippen als vrede en gerechtigheid werden gebruikt in een heel ander verband dan dat de christenen dat doen.

En er was ook een grote Joodse gemeenschap met een grote synagoge.

Te midden van twee grote gemeenschappen die totaal anders in het leven stonden dan de gemeenteleden die nog maar net christen waren geworden.

Ze misten de rituelen en het gebouw van de Joodse gelovigen.

Ze moesten hun houding bepalen t.o.v. alle religieuze en filosofische machten.

Hun geloof was nog pril.

En tegen hen zegt Paulus heel veel in deze brief.

Maar ook iets heel moois over HOOP!

Blok 2. Voor heel wat mensen is de Romeinenbrief belangrijk en er zijn ook heel veel teksten uit deze brief die voor mensen dierbaar zijn.

Daarvan is hs.5:1 er ook eentje.

Het is een prachtige geloofsbelijdenis waarmee je prachtige woorden uitspreekt over God en waardoor je zelf bemoedigd mag worden.

Ik hoop dat je hier niet te snel overheen luistert.

Niet te snel denkt dat het bekende woorden zijn maar die ook langs je af kunnen glijden.

Vrede met God. Hoe bestaat het?

Als je in hs.1 leest dat God is ontbrand in toorn dan houd je je hart vast.

En dan hier dit. Er is duidelijk wel wat gebeurd en beschreven sinds hs.1.

Ja, dat is ook zo.

En dat heeft natuurlijk alles met onze Heiland Jezus Christus te maken.

Dankzij Hem en zijn werk is er vrede op aarde mogelijk.

Vrede. Dat is niet de afwezigheid van het kwaad.

Maar de aanwezigheid van Gods goedheid.

Vrede is dat het goed is tussen God en jou. Hoe bestaat het?

Nog wel eens verbaasd over?

Als je jezelf kent, en vooral op je slechtste momenten, dat je dan toch mag geloven in de vrede. Dat het leven klopt. Shalom.

Dat je Gods liefde mag inademen als levenslucht.

Dat je recht voor God mag staan. Vol eerbied maar niet bang.

Rechtvaardig! Dat is genade!

Door je geloof. Doordat je gelooft wie Hij is en wat Hij voor je heeft gedaan.

Dat je altijd weer opnieuw mag beginnen bij God.

Dat het nooit te laat is en er altijd weer God is die je bij zich roept.

Geloof, volgens art.22 N.G.B. het middel waarmee je het heil-in-Christus aanpakt.

Heel anders dan de Romeinse afgoden die men te vriend moest houden.

Waarvan je nooit zeker wist hoe de godheid t.o. je stond.

Waarbij je voor de zekerheid nog maar beter even meer je best kon doen om in een goed blaadje te komen. Meer offers, meer offers.... Afgoden met het gedrag van `rupsje nooitgenoeg`!

Vermoeiend en onzeker. Je bent nooit zeker van je zaak.

Maar anders bij de God van Israel.

Anders dan bij de God, die de Vader is van de Messias.

En daarom bezingt en beschrijft Paulus regelmatig in deze brief de Lof op zijn en onze Schepper. Denk bijv. aan het bekende slot van de hoofdstukken 8 en 11.

De momenten dat Paulus in deze brief geëmotioneerd raakt zijn die momenten. Dan jubelt Hij over zijn en onze Schepper. Bij Hem moet je zijn. Bij Hem is het goed.

En daarom is Paulus zo doordrongen van het feit dat dit Evangelie verkondigd moet worden.

Luister maar naar nog zo'n bekende tekst uit zijn brief (hs.1): Voor dit evangelie schaam ik mij niet, want het is Gods reddende kracht voor allen die geloven, voor joden in de eerste plaats, maar ook voor andere volken.

Blok 3. Dat is prachtig nieuws. Voor nu en altijd, voor tijdens je leven en daarna.

Maar tegelijkertijd merkten ze in Rome en merken wij vandaag dat het leven daarmee nog lang niet altijd makkelijk en prettig is geworden.

Nu is het de angst voor corona maar voor anderen is het de angst voor vervolging.

Of dat je al maanden, jaren op de vlucht bent en er nergens een opvangplek is voor je. En daarom is het zo mooi wat Paulus verder nog schrijft in deze verzen.

Dan denk ik bijv. aan het woord `toegang`. Door het geloof `toegang` gekregen tot Gods genade. `Toegang`: daar zit beweging in. Hij is bereikbaar!

Zoals je vroeger toegang had tot de tempel, de plaats van Gods aanwezigheid.

En nu mag je denken aan God in de hemel, met Jezus aan zijn rechterhand.

Tot Hem hebben wij toegang.

Daar waar een Middelaar het voor ons opneemt.

Maar ik blijf zeggen. Dat is prachtig maar het is nog niet af.

Het is nog niet echt helemaal goed hier op aarde.

Blok 4. En je zult God niet zijn of je weet dit ook en zelfs aan die onvolkomenheid zal Hij een eind maken. Dat zit ook in dit bijbelgedeelte.

Luister/kijk maar.

In de hoop te mogen delen in zijn luister....., lees ik in vs.2.

Het woord `luister` zet ons misschien op het verkeerde been.

Je kunt ook vertalen 'heerlijkheid' maar zelfs bij dat woord zou je jezelf nog kunnen afvragen wat het precies betekent.

Heerlijkheid betekent dat God zo gewichtig, zo indrukwekkend is.

Het haar van Absalom werd 'heerlijk' genoemd, zo zwaar was zijn bos haar.

'Gewichtig'...

Maar die heerlijkheid van God, dat Hij zo stralend indrukwekkend is, was vaak nog maar nauwelijks te bevatten. En je kunt het ook nauwelijks zien en overleven.

Toen Gods heerlijkheid boven de tabernakel verscheen was het zo indrukwekkend dat het de mensen ook beangstigde.

Mozes kon Gods heerlijkheid niet zien want dan zou Hij sterven.

Met de komst van Christus zijn we een hele stap vooruit gekomen.

Na zijn geboorte schrikken de herders in het veld wel maar ze overleven het.

Jezus bemiddelt als het ware de spanning tussen de heilige, indrukwekkende God en kwetsbare, zondige mensen.

Maar nog steeds heeft het ook voor de christenen in Rome en voor ons iets voorlopigs.

Het is nog niet af. Het is nog niet volmaakt. Het blijft nog behelpen.

Want Hij is heilige en wij zijn zondig.

Dat kan toch niet waar zijn? Want God is toch God?

Inderdaad en daarom zegt Paulus ook dat je mag hopen om te delen in die heerlijkheid.

Dus de hoop van een christen is ook toekomstgericht.

Er komt nog een fase bij. Er komt nog een 'stap vooruit'.

Je mag hier op aarde al gelukkig de vrede met God leren kennen maar er is nog een paradijs te gaan.

En daarover zegt Paulus dan in vs.5 nog wat.

Vader is Schepper, Zoon is degene die de Vrede komt brengen door zijn offer.

En de Geest is Degene die alvast daarna door de Zoon naar de aarde is gekomen om de laatste fase in te luiden.

Als voorschot. Als eersteling. Belofte van wat nog komen gaat.

Gods Geest is in ons uitgestort en zo is ook Gods liefde in ons uitgestort.

En dat trekt ons naar voren. Dat smaakt naar meer.

Dat is de kern van de christelijke hoop.

Als de indrukwekkende God een wereld schept met daarop zijn kinderen dan doet Hij dat niet zomaar. Dat is omdat Hij daarvan wil genieten en dat mensen mogen delen in het grote geluk.

Als daar door onze eigen schuld een einde aan komt gaat God direct beginnen met het herstel hiervan. In fasen maar het zal ervan komen.

Daarom hoopt een christen. Daarom mag je hopen.

We hebben iets om naar uit te zien. Iets moois dat nog komen gaat omdat God God is.

Dat is geen onzekere hoop zoals wij die kunnen hebben als je hoopt je tentamen te halen maar het niet zeker weet.

Dat is geen hoop tegen beter weten in.

Nee, dat is hoop die vast en zeker is want God laat niet los het werk dat zijn hand begon.

Coronatijd, een onzekere tijd. Het lijkt allemaal te wankelen.

De wereld raakt ontwricht. En wat gaat er allemaal nog komen misschien.

Maar het loopt God nooit uit de hand.

Dus houd vol. Heb lief. Houd hoop want Hij zal er zijn.

Zo gaan we ook het kerkelijke seizoen weer voorzichtig oppakken.

We proberen creatief te denken en te handelen. Ga maar aan de slag.
Als het niet kan zoals het moet, dan moet het maar zoals het kan.
Maar niet als mensen zonder hoop want daarmee doen we God tekort.

Vrede met God, nu al. Uit genade, door geloof.
Straks vrede met God, uit genade, door geloof, in volmaaktheid, de zonde voorbij, amen.